

بررسی عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر مشارکت ورزشی کارکنان نیروی انتظامی

حسین حسینی^۱، کوروش قهرمان تبریزی^۲، اسماعیل شریفیان^۲

چکیده

مقدمه: عوامل متعددی ممکن است در مشارکت ورزشی افراد جامعه مؤثر باشد. پژوهش حاضر درصدد آن است تا تأثیر عوامل مذکور را بر مشارکت ورزشی کارکنان نیروی انتظامی مورد بررسی قرار دهد.

روش‌ها: این مطالعه مقطعی، توصیفی-تحلیلی در سال ۱۳۹۶ بر روی ۳۵۰ نفر از کارکنان اجرایی مرد ناجا در سراسر کشور که به طور تصادفی انتخاب شده بودند، انجام شد. اطلاعات سه پرسشنامه مشارکت ورزشی، عوامل مؤثر بر مشارکت ورزشی و عوامل دموگرافیک تکمیل گردید. داده‌ها با آمار توصیفی و آزمون تی تست در سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: بیشتر افراد در گروه سنی ۳۵-۴۴ سال (۴۸ درصد) و مدرک تحصیلی بیشتر افراد، دیپلم (۳۳ درصد) بود. میانگین نمره مشارکت ورزشی در کارکنان ناجا $2/61 \pm 8/01$ (در دامنه ۰ تا ۲۰) بود. برخی عوامل فردی از قبیل توجه به سلامت ($P=0/002$)، انگیزه ($P=0/012$)، تصور از بدن ($P=0/001$) و آگاهی ($P=0/045$) و برخی از عوامل اجتماعی از قبیل احساس امنیت و اعتمادبه‌نفس ($P=0/004$) و تجربه مثبت ($P=0/048$) بر مشارکت ورزشی کارکنان ناجا تأثیر داشتند.

بحث و نتیجه‌گیری: مدیران ورزشی ناجا می‌توانند با بهره‌گیری از نتایج این مطالعه در جهت ارتقاء هر یک از این عوامل فردی و اجتماعی برنامه‌ریزی نمایند تا مشارکت ورزشی کارکنان ناجا ارتقاء یافته و از این طریق سلامت جسمی و روانی کارکنان بهبود می‌یابد.

واژگان کلیدی: مشارکت ورزشی، کارکنان نیروی انتظامی، عوامل فردی، عوامل اجتماعی

مقدمه

شرکت در فعالیتهای ورزشی اثرگذار باشند. تحقیقات نشان داده‌اند مهم‌ترین انگیزه‌های افراد از مشارکت در فعالیت بدنی، شامل تناسب اندام، حفظ سلامتی، کسب نشاط، بودن در کنار دوستان و تعامل اجتماعی می‌باشند. از طرف دیگر Tumusime و Frantz معتقدند (۲) که موانع درک شده، پیش‌بینی کننده خوبی برای عدم انجام فعالیت بدنی است. موانع واقعی و یا ناشی از ادراکات شخصی افراد، می‌توانند به طور بالقوه از شروع، ادامه یا از سرگیری فعالیت بدنی جلوگیری کنند. مطالعات انجام شده در

امروزه از ورزش به عنوان یکی از مهم‌ترین جذاب‌ترین و مؤثرترین رفتارها در ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی دنیا یاد می‌شود. ورزش علاوه بر ایجاد نشاط، تضمین سلامتی و تحرک و پویایی نسل جوان است. همچنین موجب کاهش تنش و از بین رفتن فقر حرکتی می‌گردد (۱). انگیزه افراد برای شرکت در فعالیت بدنی بسیار متنوع است. برخی از عوامل انگیزشی از قبیل عوامل اجتماعی و فرهنگی می‌توانند در تمایل یک فرد برای

۱- دانشجوی دکتری، گروه مدیریت، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان، کرمان، ایران

۲- دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران

Email: kourosh3795@uk.ac.ir

نویسنده‌ی مسئول: کوروش قهرمان تبریزی

تلفن و فاکس: ۰۳۴۳۳۲۵۷۶۲۳

آدرس: کرمان، میدان پژوهش، دانشگاه باهنر کرمان، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی

این زمینه نشان می‌دهد که کمبود وقت، امکانات، مشغله زیاد و تنبلی و بی‌حوصلگی مهم‌ترین موانع مشارکت افراد در فعالیت بدنی هستند (۳). همچنین از طریق ورزش می‌توان درباره سطح پیشرفت اجتماعی و اقتصادی یک سازمان قضاوت کرد؛ زیرا پیشرفت و توسعه ورزش به عوامل اجتماعی و فرهنگی حاکم بر جامعه وابسته است (۴)؛ بنابراین شناخت انگیزه مشارکت در فعالیت‌های بدنی بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد. Sindik و همکاران می‌گویند، منظور از مشارکت ورزشی، علاقه‌مندی به ورزش، آگاهی از ورزش، رشد مهارت و پرداختن عملی به ورزش و تفریح است (۵).

در سال‌های اخیر همگام با بروز تحولات بنیادین و همه‌جانبه در جامعه و گسترش فن‌آوری و ماشینی شدن زندگی، چاقی و بیماری‌های قلبی-عروقی که اغلب ناشی از کم‌تحرکی است، شیوع پیدا کرده است. اکنون پرداختن به فعالیت‌های جسمانی و ورزش و توجه به اثرهای سودبخش آن بر سلامت و نشاط در میان کارکنان سازمان‌های مختلف کشور باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد؛ چرا که کارکنان با توجه به شرایط ویژه محیط کار تحرک کمتری دارند و اغلب شرایط و موقعیت پرداختن به فعالیت‌های ورزشی برای آنان وجود ندارد. این مشکل می‌تواند به شدت آینده سازمان‌ها و جامعه را تهدید کند و کارایی مطلوب سازمان را به مخاطره اندازد؛ از این رو فعالیت‌های بدنی به عنوان بخشی جدانشدنی از اقدامات پیشگیری‌کننده در راستای افزایش سلامت جسمی و روانی در افراد مطرح است و می‌تواند موجب افزایش اعتمادبه‌نفس و رضایت از خود در افراد شود (۶).

افسران پلیس همواره با مجرمان و جرم‌های زیادی

برخورد می‌کنند (۷). ماهیت ناجا به لحاظ وظایف سازمانی، شامل ایجاد نظم و امنیت در جامعه است تا جایی که می‌توان گفت اصلی‌ترین وظیفه نیروی انتظامی تأمین امنیت کشور است. یکی از مؤلفه‌های مهم در ایجاد نظم و امنیت افزایش توان بدنی و یادگیری مهارت‌هایی است که کارکنان نیروی انتظامی را در برخورد با مجرمان یاری کند که این عامل با افزایش دانش آمادگی جسمانی و آموزش مهارت‌های ورزشی قابل دستیابی است؛ لذا باید به صورت جدی به امر آموزش ورزش در ناجا پرداخته شود (۸). هر چند تلاش‌هایی در جهت توسعه مشارکت ورزشی کارکنان اجرایی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است، مدیریت ورزش ناجا جهت مشارکت ورزشی کارکنان اجرایی ناجا نیازمند درک مناسبی از عامل‌های فردی و اجتماعی در بین کارکنان ناجا و میزان تأثیرگذاری آن‌ها در سازه مشارکت ورزشی می‌باشد. با این حال، به نظر می‌رسد مطالعه‌ای در سطح ملی در این زمینه صورت نگرفته است. به همین دلیل هدف از این پژوهش، بررسی تأثیر عوامل فردی و اجتماعی بر مشارکت ورزشی کارکنان اجرایی نیروی انتظامی بود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه مقطعی، توصیفی-تحلیلی در سال ۱۳۹۶ انجام شد. کد اخلاق این پژوهش IR.IAU.KERMAN.REC.1398.008 از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان بود. جامعه آماری مورد بررسی کارکنان اجرایی مرد نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران بود که حدود ۳۵۰۰ نفر هستند. حداقل حجم نمونه مورد نیاز بر اساس جدول مورگان ۲۴۶ نفر بود که در این مطالعه ۳۵۰ نفر وارد مطالعه

نمرات سؤالات استفاده شد. در این پرسشنامه نمره پایین‌تر به معنی مشارکت ورزشی پایین و نمره بالاتر به معنی مشارکت ورزشی بالاتر بود. برای بررسی روایی محتوا پرسشنامه به ۱۲ نفر از متخصصان تربیت بدنی و علوم نظامی ارسال و نظرات آن‌ها در خصوص سادگی، مرتبط بودن و وضوح سؤالات بررسی و اصلاحات لازم انجام شد. برای تعیین پایایی این پرسشنامه از روش همسانی درونی استفاده شد، نتایج روش همسانی درونی بر اساس آلفای کرونباخ برای مشارکت ورزشی ۰/۹۵ محاسبه شد.

بخش سوم پرسشنامه عوامل مؤثر بر مشارکت ورزشی افراد بود که این پرسشنامه شامل ۳۲ سؤال بود که افراد مورد مطالعه به هر یک از سؤالات به شیوه لیکرت به صورت بسیار کم (۱)، کم (۲)، متوسط (۳)، زیاد (۴) و بسیار زیاد (۵) پاسخ دادند. جهت تأیید روایی پرسشنامه و ارائه مدل مناسب از تحلیل عاملی اکتشافی (با چرخش از نوع واریماکس) و تحلیل عامل تأییدی استفاده شد که در نهایت پرسشنامه‌ای با دو عامل فردی (۶ بعد و ۱۸ سؤال) و عامل اجتماعی (۵ بعد و ۱۴ سؤال) ارائه گردید. پاسخ‌های افراد به هر یک از سؤالات، در ۵ گزینه از ۱ تا ۵ نمره‌دهی شد. برای درک بهتر اطلاعات از روش استانداردسازی نمرات استفاده گردید تا امتیاز سؤالات در دامنه ۰ تا ۲۰ قرار بگیرد. بدین جهت نمره هر سؤال منهای یک و سپس در ۵ ضرب شد، در نهایت جهت محاسبه امتیاز پرسشنامه برای هر فرد از میانگین نمرات سؤالات استفاده شد.

برای بررسی روایی محتوا، پرسشنامه به ۱۲ نفر از متخصصان تربیت بدنی و علوم نظامی ارسال و نظرات آن‌ها در خصوص سادگی، مرتبط بودن و وضوح سؤالات بررسی و اصلاحات لازم انجام شد.

گردید. برای نمونه‌گیری متناسب با تعداد کارکنان اجرایی در هر استان، سهمیه مربوطه در خصوص تکمیل پرسشنامه مشخص گردید. برای جمع‌آوری اطلاعات، ضمن هماهنگی با مسئولین ذی‌ربط، کارکنان اجرایی شرکت‌کننده بر اساس نمونه‌گیری تصادفی در هر استان کشور تعیین شدند. سپس از طریق اتوماسیون اداری، پرسشنامه مربوطه به آن‌ها ارسال گردید که ضمن توضیح در خصوص نحوه پاسخ به سؤالات به آن‌ها یک هفته وقت داده شد تا در وقت مناسب اقدام به پاسخگویی نمایند.

برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه ساخته شده توسط محقق که شامل ۳ بخش بود، استفاده گردید. بخش اول پرسشنامه مربوط به اطلاعات دموگرافیک افراد شامل سن، میزان تحصیلات و وضعیت تأهل بود.

بخش دوم پرسشنامه مربوط به ورزش و مشارکت ورزشی بود که شامل ۱۰ سؤال (متوسط تعداد ساعات ورزش در هفته در یک سال گذشته، تعداد ساعات ورزشی در روز، تعداد روزهای هفته که فرد ورزش می‌کند، میانگین سال‌های فعالیت ورزشی منظم، شدت فعالیت ورزشی، احساس خستگی در حین فعالیت ورزشی، تعریق در هنگام فعالیت ورزشی، مداوم بودن فعالیت ورزشی، وقفه در بین فعالیت‌های ورزشی و وضعیت فعالیت بدنی فرد در مقایسه با دیگران از نظر خود فرد) بود. پاسخ‌های افراد به هر یک از سؤالات، در ۵ گزینه از ۱ تا ۵ نمره‌دهی شد. برای درک بهتر اطلاعات از روش استانداردسازی نمرات استفاده گردید تا امتیاز سؤالات در دامنه ۰ تا ۲۰ قرار بگیرد. بدین جهت نمره هر سؤال منهای یک و سپس در ۵ ضرب شد. سپس برای محاسبه امتیاز پرسشنامه برای هر فرد از میانگین

امتیازات افراد در هر یک از ابعاد فردی و اجتماعی در دو گروه با استفاده از آزمون تی تست مستقل مقایسه گردید. سطح معنی داری داده‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

بیشتر افراد در گروه سنی ۳۵-۴۴ سال (۴۸ درصد) و مدرک تحصیلی بیشتر افراد دیپلم (۳۳ درصد) بود. اطلاعات دموگرافیک شرکت‌کنندگان در جدول ۱ آمده است.

برای تعیین پایایی پرسشنامه از روش همسانی درونی استفاده شد. برای تعیین همسانی درونی ضریب آلفای کرونباخ برای عوامل فردی ۰/۸۸ و عوامل اجتماعی ۰/۸۵ محاسبه شد. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها اطلاعات هر یک از آن‌ها وارد نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ شد و از شاخص‌های توصیفی نظیر میانگین، فراوانی و آزمون تی تست برای آنالیز داده‌ها استفاده شد. برای بررسی تأثیر هر یک از عوامل فردی و گروهی بر مشارکت ورزشی افراد ابتدا افراد از نظر مشارکت ورزشی بر اساس میانه به دو گروه تقسیم شدند. سپس میانگین

جدول ۱: مشخصات دموگرافیک افراد مورد مطالعه

متغیرها	فراوانی	درصد
سن	۱۸-۲۴ سال	۸/۵
	۲۵-۳۴ سال	۳۵
	۳۵-۴۴ سال	۴۸
	۴۵-۷۰ سال	۸/۵
مدرک تحصیلی	دیپلم	۳۳
	فوق‌دیپلم	۲۵
	لیسانس	۳۱
	فوق‌لیسانس	۷
	دکتری	۴
وضعیت تاهل	مجرد	۴۱
	متاهل	۵۹
مجموع	۳۵۰	۱۰۰

ورزشی (۸) به دو گروه تقسیم گردیدند، سپس میانگین نمره افراد در هر یک از ابعاد عوامل فردی و اجتماعی در دو گروه مقایسه شد. نتایج نشان داد میانگین امتیاز توجه به سلامت روان در گروه با مشارکت ورزشی بالا به طور معنی داری بالاتر است

میانگین نمره مشارکت ورزشی ۸/۰۱ (در دامنه ۰ تا ۲۰) با انحراف معیار ۲/۶۱ بود. بیشترین نمره مربوط به مشارکت ورزشی حدود ۱۷ و کمترین نمره مشارکت ورزشی ۰ بود. افراد مورد مطالعه بر اساس میانه نمره مشارکت

($P=0/004$) و همچنین تجربه مثبت ($P=0/048$)، در گروه با مشارکت ورزشی بالا بیشتر بوده است؛ اما در گویه‌های تعلق به گروه ($P=0/099$)، حمایت خانواده و همکاران ($P=0/49$) و فرهنگ اجتماعی ورزش ($P=0/15$)، اختلاف معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد (جدول ۲)

($P=0/002$)، همچنین میانگین امتیازات در بعد تصور از بدن ($P=0/001$)، انگیزه ($P=0/012$) و آگاهی ($P=0/045$) در افراد با مشارکت ورزشی بالا بیشتر بود؛ اما در گویه‌های ویژگی‌های فردی ($P=0/095$) و توان مالی ($P=0/79$)، تفاوت معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد. از نظر عوامل اجتماعی نیز میانگین امتیاز ابعاد احساس امنیت و اعتماد به نفس

جدول ۲: مقایسه میانگین و انحراف معیار هر یک از عوامل مورد بررسی در افراد با مشارکت ورزشی پایین و بالا

P-value	مشارکت ورزشی		مؤلفه
	مشارکت ورزشی بالا	مشارکت ورزشی پایین	
	میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)	
0/79	13/59(5/05)	13/71(4/83)	توان مالی
0/002	14/05(3/88)	12/88(4/44)	توجه به سلامت و روان
0/001	13/7(3/94)	12/40(4/42)	تصور از بدن
0/045	13/51(3/82)	12/61(6/14)	آگاهی
0/095	13/06(4/4)	12/38(4/5)	ویژگی فردی
0/012	12/72(3/60)	11/89(3/79)	ایجاد انگیزه
0/004	14/28(3/59)	13/31(3/93)	احساس امنیت و اعتماد به نفس
0/099	13/59(3/69)	12/98(4/48)	تعلق به گروه
0/49	13/75(3/89)	13/31(9/47)	حمایت خانواده و همکاران
0/048	13/52(3/93)	12/78(4/42)	تجربه مثبت
0/15	13/17(3/74)	12/54(5/96)	فرهنگ اجتماعی ورزش

بحث

در این پژوهش که با هدف بررسی تأثیر عوامل فردی و اجتماعی بر مشارکت ورزشی کارکنان نیروی انتظامی انجام شد، برخی عوامل فردی از قبیل (توجه به سلامت، انگیزه، تصور از بدن و آگاهی) و برخی از عوامل اجتماعی از قبیل احساس امنیت و اعتماد به نفس و تجربه مثبت بر مشارکت ورزشی کارکنان ناجا تأثیر داشتند.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که توان مالی افراد تأثیر

معنی‌داری بر مشارکت ورزشی آن‌ها ندارد، این یافته با نتیجه مطالعه ممتازبخش و فکور (۹) که نشان دادند مسائل مالی نقش مهمی در مشارکت ورزشی افراد ندارد، همخوانی دارد؛ اما با نتایج مطالعه علی حسینی و همکاران (۱۰) در تضاد است. آن‌ها در مطالعه‌ای که با هدف ارتباط انگیزه مشارکت ورزشی در معلولان در ایران انجام دادند، مشخص کردند که حضور فعال افراد جامعه در برنامه‌های ورزشی نیاز به توان مالی افراد دارد و کسانی که از توان مالی بالایی

برخوردار هستند، حضورشان در برنامه‌های ورزشی بیشتر مشاهده می‌گردد. تفاوت مشاهده شده در نتایج این مطالعات را می‌توان به اختلاف در گروه‌های مورد مطالعه نسبت داد، چرا که در مطالعه علی‌حسینی و همکاران گروه هدف جانبازان بوده‌اند که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی در آن‌ها نیاز به تجهیزات خاص دارد که تهیه آن‌ها به توان مالی افراد وابسته است.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد توجه به سلامت روان بر مشارکت ورزشی افراد مؤثر است. نتایج مطالعه Karp و همکاران (۱۱) در استکهلم سوئد نشان داد فعالیت‌های ورزشی نقش مهمی در سلامت روان افراد دارد. مقایسه نتایج این دو مطالعه نشان می‌دهد با توجه به این‌که پژوهش حاضر به صورت مقطعی انجام شده است، نمی‌توان گفت که این سلامت روان افراد است که باعث ارتقاء مشارکت ورزشی شده است، یا بالعکس. این در حالی است که نتایج تحقیق قاسم‌پور و همکاران (۱۲) با نتایج تحقیق حاضر ناهمسو بود که از دلایل احتمالی آن می‌توان به این نکته اشاره کرد که در این تحقیق تأثیر ورزش صبحگاهی سنجیده شده است.

از یافته‌های دیگر حاصل از این تحقیق می‌توان به تأثیر مؤلفه انگیزه بر مشارکت ورزشی افراد اشاره کرد که با یافته‌های مطالعه کلاته سیفری و تندنویس (۱۳) در این زمینه همخوانی دارد. مؤلفه‌های انگیزه و آگاهی با توجه به تأثیر معنی‌دار آن از موضوعات پر اهمیت به شمار می‌رود؛ زیرا می‌توان با انجام پژوهش‌های متعدد، انگیزه‌های اصلی گروه‌های مختلف را شناسایی کرد تا زمینه‌های برنامه‌ریزی مطلوب و مناسب برای جهت‌دهی افراد به فعالیت‌های ورزشی فراهم شود.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد ویژگی‌های فردی از

قبیل سن و تحصیلات تأثیری بر مشارکت ورزشی آن‌ها ندارد، در حالی که احسانی و همکاران (۱۴) نشان دادند که با بالا رفتن سن میزان فعالیت بدنی کاهش می‌یابد. صفانیا و مختاری (۱۵) در مطالعه‌ای با هدف مشارکت افراد در فعالیت‌های ورزشی نشان دادند که دانشجویان کم سن و سال نسبت به دانشجویان مسن‌تر از فعالیت‌های فوق‌برنامه دانشگاه به ویژه برنامه‌های ورزشی بیشتر استفاده می‌کنند، علت این اختلاف را نیز می‌توان به گروه هدف مطالعه حاضر نسبت داد از این نظر که کارکنان ناجا با توجه به ویژگی خاص این شغل باید در هر سنی آمادگی بدنی خود را حفظ کنند.

نتایج این تحقیق نشان داد که عوامل اجتماعی از جمله احساس امنیت و اعتماد به نفس و همچنین تجربه مثبت بر مشارکت ورزشی تأثیر دارند. نتایج مطالعه کلاته سیفری و تندنویس (۱۳) در رابطه با احساس امنیت و اعتماد به نفس با نتایج این تحقیق همسو می‌باشد؛ زیرا که در این تحقیق اعتماد به نفس از عوامل مؤثر در مشارکت ورزشی بود. در حالی که **Abedalhafiz** و همکاران (۱۶) نشان دادند که اعتماد به نفس تأثیری در مشارکت ورزشی افراد ندارد. این که مؤلفه احساس امنیت و اعتماد به نفس و تجربه مثبت در مشارکت کارکنان تأثیرگذار بوده است را می‌توان احتمالاً به مسائلی همچون برطرف شدن و جلوگیری از افسردگی و اضطراب و اختلالات روانی، افزایش روابط عمومی و کسب امنیت بیشتر در مسائل مختلف، افزایش نشاط و آرامش روحی روانی مرتبط دانست.

بر اساس نتایج پژوهش حاضر حمایت خانواده و همکاران ارتباط معنی‌داری با مشارکت ورزشی افراد مورد مطالعه ندارد، در حالی که قانیدی و همکاران

توجه به نسبت زنان و مردان در جامعه پژوهش صورت گیرد.

نتیجه گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد برخی از عوامل فردی (تصور از بدن، توجه به سلامت، آگاهی و انگیزه) و عوامل اجتماعی (احساس امنیت و اعتماد به نفس و تجربه مثبت) به طور معنی داری با مشارکت ورزشی افراد ارتباط دارد؛ لذا مدیران ورزشی ناجا می توانند با بهره گیری از نتایج این مطالعه در جهت ارتقاء هر یک از این عوامل فردی و اجتماعی برنامه ریزی نمایند تا مشارکت ورزشی کارکنان ناجا ارتقاء یافته و از این طریق سلامت جسمی و روانی کارکنان نیز بهبود می یابد. ارتقاء سلامت جسمی و روانی، روحیه کاری و بهره وری کاری کارکنان ناجا را ارتقاء می دهد. با توجه به نقش مهم نیروی انتظامی در ایجاد نظم و امنیت در جامعه، ارتقاء سلامت جسمی و روانی آنها و به تبع ارتقاء بهره وری کاری می تواند موجب بهبود وضعیت امنیت در جامعه شود.

تشکر و قدردانی

از کلیه کارکنان نیروی انتظامی که در انجام این پژوهش همکاری کردند، سپاسگزاری می گردد.

تعارض منافع

نویسندگان این مقاله اعلام می دارند، هیچ گونه تعارض منافی ندارند.

(۱۷) و شفيعی و همکاران (۱۸) نشان دادند که حمایت خانواده به طور معنی داری باعث ارتقاء مشارکت ورزشی افراد می شود. ناهمسو بودن این نتایج می تواند به علت اختلاف در گروه های مورد مطالعه، مکان اجرا و زمان اجرای مطالعات باشد.

بر اساس نتایج این مطالعه فرهنگ اجتماعی ورزشی تأثیر معنی داری بر مشارکت ورزشی کارکنان ناجا ندارد، که نتایج پژوهش منظمی و همکاران (۱۹) با نتایج پژوهش حاضر در این زمینه همخوانی دارد. این مطالعه نشان داد که فرهنگ اجتماعی ورزش در اولویت آخر برای توسعه مشارکت ورزشی زنان قرار دارد، در حالی که علی حسینی و همکاران (۱۰) نشان دادند که فرهنگ اجتماعی ورزشی از طریق تأثیر بر سبک زندگی افراد می تواند بر مشارکت ورزشی آنها تأثیر بگذارد.

از محدودیت های این پژوهش می توان به عدم وجود زنان در این مطالعه اشاره کرد. کارکنان شرکت کننده بر اساس نمونه گیری تصادفی در هر استان کشور تعیین شدند و با توجه به این که درصد پایینی از کارکنان ناجا زن بودند، در هیچ یک از استان ها زن ها در نمونه وارد نشدند. با توجه به لزوم مشارکت زنان در فعالیت های ورزشی پیشنهاد می شود، مطالعه ای به صورت مستقل در کارکنان زن ناجا صورت گرفته و عوامل مؤثر بر مشارکت ورزشی آنها بررسی شود و یا این که در مطالعات آینده نمونه گیری در طبقات زنان و مردان جداگانه و با

References

1. Pourranjbar M, Khodadadi MR, Ghorbanzadeh B, Alamikoshki M. The correlation facilitating and inhibiting factors on participation in sports activities of female students in Kerman University of Medical Sciences. *Journal of Health Promotion Management* 2016; 5(3):60-8. [In Persian]

2. Tumusiime DK, Frantz JM. Influences of Previous Participation in Physical Activity on Its Perceptions among Tertiary Institution Students. *African Journal for Physical, Health Education, Recreation and Dance* 2006;12(3):287-97. doi: 10.4314/ajpherd.v12i3.24728

3. Braa J, Titlestad OH, Sæbø J. Participatory health information systems development in Cuba:

- the challenge of addressing multiple levels in a centralized setting. Proceedings of the Eighth Conference on Participatory design: Artful integration: interweaving media, materials and practices; 2004 Jul 27-31; Toronto, Ontario, Canada: Association for Computing Machinery; 2004. p. 53-64. doi.org/10.1145/1011870.1011877
4. Abdoli B. Psycho-Social Foundation of Physical Education and Sport. Tehran: Bamdadketab; 2005. [In Persian]
  5. Sindik J, Mandić GF, Schiefler B, Kondrič M. Differences in the structure of motivation for participation in sport activities among sport students in three countries. *Kinesiologia Slovenica* 2013;19(1): 14-31.
  6. Ingebretsen R. The relationship between physical activity and mental factors in the elderly. *Scand J Soc Med* 1982;29:153-9.
  7. Johnson RR. Satisfaction a multidimensional analysis. *Police Officer Job Police Quarterly* 2012; 15(2):157-76. doi: 10.1177/1098611112442809
  8. Ghaderi JA, Ghafouri F, Honary H. Identification of factors influencing the development of Iran police sports. *Resource Management in Police* 2018; 6(4): 127-62. [In Persian]
  9. Momtaz Bakhsh M, Fakour Y. Strategies for developing female public exercises in I.R.I Police University. *Danesh-E-Entezami* 2007; 9(2): 53-62. [In Persian]
  10. AliHoseini B, Bahrololom H, Hoseininia SR. The relationship between participation motives and sport commitment in disabled athletes. *New Trends in Sport Management* 2014;2(6):43-54. [In Persian]
  11. Karp A, Paillard-Borg S, Wang HX, Silverstein M, Winblad B, Fratiglioni L. Mental, physical and social components in leisure activities equally contribute to decrease dementia risk. *Dement Geriatr Cogn Disord* 2006;21(2):65-73. doi: 10.1159/000089919
  12. Ghasempoor K, Rahnama N, Bagherian S, Dehkordi, Homeyra Abdollahy H. Functional movement screening for prevention of sports injuries in Female Students. 1st International Conference on Sports Sciences; 2015 Sep 25; Tehran: Iran Zamin Innovative Scientific Association; 2015. [In Persian]
  13. Kalateh Seifari M, Tondnevis F. The relationship between organizational culture and organizational entrepreneurship in physical education headquarter of Tehran. *Research in Sport Management & Motor Behavior* 2013; 2(4): 105-18. [In Persian]
  14. Ehsani M, Amiri M, Gharekhani H. Designing and developing the strategic system of professional sport. *Sport Management Review* 2013; 10(17): 25-35. [In Persian]
  15. Safania A, Mokhtari R. Participation in sports activities in leisure time and quality of life of active and inactive disabled war veterans and disabled people. *Intl. Res J Appl Basic Sci* 2012;3(4):859-67.
  16. Abedalhafiz A, Altahyneh ZI, Al-Haliq M. The relationship between physical activity and self-esteem among students of zarqa education directorate. *International Journal of Academic Research* 2012;4(6): 39-48. doi: 10.7813/2075-4124.2012/4-6/B.7
  17. Ghaedi H, Nobakht R, Daneshjoo AH. The effect of social support and demography factors on women sport participation. *Journal of Woman & Hygiene* 2010;1(2): 1-19. [In Persian]
  18. Shafiee S, Boromand MR, Hojabri K, Salkhi S. The relationship between some factors of socialization with the growth of youth sports participation. *Interdisciplinary Studies in the Humanities* 2016;8(3):113-26. doi: 10.22035/isih.2016.226
  19. Monazami M, Alam S, Boushehri N. The identification of effective factors in the development of women's physical education and sport in Islamic Republic of Iran. *Journal of Sport Management* 2011;3(10):151. doi: 10.22059/JSM.2014.50466

Investigation of Individual and Social Factors Affecting Sports Participation of Police staffs

Hossein Hosseini¹, Korosh Ghahraman Tabrizi², Esmael Sharifian²

Abstract

Background: Numerous factors may affect the sports participation of people. The present study aimed to investigate the factors affecting sports participation of Police staff.

Methods: This descriptive-analytical cross-sectional study was conducted on 350 executive male police staff in Iran in 2017. Data were collected through random sampling using a questionnaire including Sports Activities, Factors Affecting Sports Participation, and demographic information. Data analysis was performed by descriptive statistics and t-test using SPSS 22. P-values less than 0.05 was considered significant.

Results: 48% of participants, were in the age group of 35-44 years and 33% had a diploma. The mean score of sports participation in Police staffs was 8.01 ± 2.61 (range 0 to 20). Some individual factors such as attention to health ($P=0.002$), motivation ($P=0.012$), body image ($P=0.001$) and awareness ($P=0.045$), and some social factors such as feeling secure and confident ($P=0.004$) and positive experience ($P=0.048$) had an impact on sports participation of Police staff.

Conclusion: It is recommended to Police sports managers to promote the individual and social factors according to the results of this study, to enhance the sport participation and thus, improve the physical and mental health of Police staffs.

Keywords: Sports Participation, Police Staff, Individual Factors, Social Factors

Citation: Hosseini H, Ghahraman Tabrizi K, Sharifian E. Investigation of Individual and Social Factors Affecting Sports Participation of Police staffs. Health and Development Journal 2020; 9(2): 167-75. [In Persian] doi: 10.22034/9.2.167

© 2020 The Author(s). This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1- PhD Candidate, Department of Management, Faculty of Management, Kerman Branch, Islamic Azad University, Kerman, Iran

2- Associate Professor, Sports Management Department, Faculty of Physical Education & Sport Sciences, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Corresponding Author: Korosh Ghahraman Tabrizi

Email: kourosh3795@uk.ac.ir

Address: Sports Management Department, Faculty of Physical Education & Sport Sciences, Bahonar University of Kerman, Pazhouhesh Square, Kerman, Iran

Tel & Fax: 03433257623